

Ю. С. Легкошерст

здобувач

Донецький державний університет внутрішніх справ

ЄДНІСТЬ ПІДСТАВ ЗВІЛЬНЕННЯ З ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ СЛУЖБОВЦЯМИ

У статті здійснено розгляд розуміння поняття «єдність у трудовому праві» та зроблено висновок, що правове регулювання звільнення з поліції здійснюється на підставі загального та спеціального законодавства про працю, яке передбачає розірвання трудових правовідносин, а отже загальне регулювання й визначає аспекти єдності підстав звільнення.

Акцентовано на тому, що процес звільнення працівників та службовців має бути здійснений із дотриманням всіх норм законодавства про працю, із дотриманням правових вимог, норм Конституції України, Кодексу законів про працю, Закону України «Про державну службу», загальних нормативно-правових актів у сфері трудового законодавства. Але специфічність служби в поліції обумовлена особливими завданнями, які ставляться перед цим органом законодавцем. Через цю особливість поліцейський має спеціальний трудовий статус, тож далеко не всі загальні підстави можуть бути використані під час їх звільнення. Автор зазначає, що чітка визначеність підстав звільнення працівників поліції є вагомим гарантією реалізації їхніх трудових прав, адже припинити трудові відносини із працівником Національної поліції неможливо на основі інших, не зазначених у законі підставах.

Автором здійснено систематизацію підстав звільнення працівників Національної поліції на групи. Серед них пропонуються такі: пов'язані з припиненням політико-правового зв'язку особи з Україною; впливають із трудових та службово-трудова правовідносин; пов'язані з об'єктивними причинами: закінчення строку контракту, смерть особи, визнання її безвісно відсутньою чи оголошення померлою, скорочення штатної посади; закінчення строку контракту та скорочення штатів; обумовлені вчиненням активних дій суб'єкта трудових та службово-трудова правовідносин: вчинення дисциплінарного проступку, злочину чи інших правопорушень; притягнення до юридичної відповідальності; пов'язані порушенням норм антикорупційного законодавства України:

Наголошено на важливості виділення єдиних підстав звільнення з поліції з іншими державними службовцями, що обумовлено відсутністю єдиного нормативно-правового акту, який би закріплював аспекти звільнення з органів поліції. У статті автором розглянуто закони, які регулюють питання звільнення з роботи як поліцейських так і інших державних службовців та на основі їх аналізу систематизовано ряд подібних підстав звільнення, які є подібними як для органу поліції, так і для інших державних службовців.

Ключові слова: звільнення, орган поліції, державний службовець, підстава, закон.

Звільнення зі служби в поліції є досить складний процедурний процес припинення трудових правовідносин між поліцейським та органом Національної поліції України, який за своєю структурою в цілому схожий на ряд інших процедур звільнення службовців з посад, але, в той же час, має свою специфіку та притаманні тільки йому риси. За загальним правилом, звільнення з поліції регулюється нормами загального та спеціального права, а тому часто при вирішенні проблемних питань, які виникають у процесі звільнення таких осіб застосовуються єдині (загальні) норми, які визначають

аспекти звільнення. Саме це і обумовлює схожість підстав звільнення з іншими державними службовцями, але в обов'язковому порядку із врахуванням певних особливостей правового статусу, який притаманний суб'єкту трудових правовідносин. Актуальність дослідження єдності підстав звільнення з органів поліції з іншими державними органами обумовлено відсутністю єдиного нормативно-правового акту, який би закріплював аспекти звільнення з органів поліції, процедуру документального проведення звільнення, здійснення розрахунку тощо. Дослідження єдності підстав звільнення може

забезпечити можливість, в окремих випадках, застосувати аналогію до тих чи інших правовідносин, які, наприклад, неможливо вирішити профільним законом та актами, прийнятими на його виконання. Тому, метою вказаної статті є виділення та характеристика єдиних підстав, які застосовуються при звільненні з органів поліції та з іншими державними службовцями. Для досягнення поставленої мети у статті здійснюється розгляд сутності поняття «єдність», проводиться аналіз нормативно-правових актів, які визначають підстави звільнення поліцейських та інших державних службовців.

Перш ніж перейти до безпосереднього розгляду та визначення єдності підстав звільнення зі служби в поліції з іншими державними службовцями пропонуємо коротко дослідити поняття «єдність» Під єдністю у трудовому праві, як зазначає Т.А. Коляда, прийнято розуміти утвердження рівності прав, засноване на всезагальності та загальнообов'язковості права. Воно може бути забезпечено за допомогою цілісної несуперечливої системи законодавства й у нормативному вираженні зумовлює існування загальних норм права [1, С. 306]. На рівні Конституції України, законів України та нормативно-правових актів закріплено основні принципи звільнення осіб з роботи, які застосовуються до необмеженого кола осіб та в цілому спрямовані на забезпечення соціального захисту осіб-працівників, поширюються на будь-які правовідносини щодо звільнення, діють на всій території України та спрямовані на встановлення загальних правил, норм та стандартів, які застосовуються до процедури звільнення працівників. Вказані норми можна окреслювати як імперативні, оскільки відхилення від них досить часто може стати наслідком порушення соціальних та трудових прав працівників, які визначаються та встановлюються державою.

Такі імперативні норми, на наше переконання, в певній мірі визначають й єдність щодо застосування підстав звільнення для працівників різних професій та посад. Тому, можемо зробити висновок про те, що єдність щодо застосування підстав для звільнення працівників полягає у наявності певних загальних прав та обов'язків, а також встановленням окремих мінімальних гарантій, що застосовуються до особи, яка звільняється, незалежно від особи працівника, причин звільнення, форми власності підприємства, установи, організації, де працює особа. Зазначимо, що незалежно від підстав та причин звільнення особи, остання має

бути захищена та до неї мають бути застосовані закріплені державою гарантії при звільненні. В той же час відзначимо, що у Кодексі законів про працю не здійснено нормативно-правового закріплення чіткої системи основних державних гарантій при звільненні, що на, нашу думку, негативно впливає на дотримання законодавства при звільненні працівників оскільки дає можливість нівелювати правами та обов'язками як з боку працівника, так і з боку роботодавця. Вважаємо, що система державних гарантій звільнення працівників має бути закріплена у Кодексі законів про працю.

Досліджуючи єдність підстав звільнення зі служби в поліції з іншими державними службовцями, нами вже було наголошено, що правове регулювання звільнення з поліції здійснюється на підставі загального та спеціального законодавства про працю, яке передбачає розірвання трудових правовідносин в цілому. Погодимось із позицією Л.П. Геращенко, який зазначає, що окремі норми законодавства обмежують застосування загальних правил до окремих категорій працівників або передбачають для них додаткові правила з урахуванням необхідності особливого захисту деяких категорій працівників, характеру виконуваної роботи, характеру правового зв'язку працівника з підприємством, установою чи організацією та інших факторів [2, с. 91]. Таким чином, можемо говорити про те, що враховуючи загальне законодавство, яке застосовується щодо звільнення з поліції, можна говорити й по єдині загальні підстави звільнення працівників, які передбачені Кодексом законів про працю.

Загальне нормативно-правове регулювання передбачає, що процес звільнення працівників та службовців має бути здійснений із дотриманням всіх норм законодавства про працю, із дотриманням правових вимог, норм Конституції України, Кодексу законів про працю, Закону України «Про державну службу», загальних нормативно-правових актів у сфері трудового законодавства. Але, як наголошує В.П. Коломієць, варто пам'ятати, що праця в поліції має свою специфіку, що обумовлена особливими завданнями, які ставляться перед цим органом законодавцем. Через цю особливість поліцейський має спеціальний трудовий статус, тож, на думку науковця, далеко не всі загальні підстави можуть бути використані під час їх звільнення. Автор зазначає, що чітка визначеність підстав звільнення працівників поліції є вагомою гарантією реалізації їхніх трудових прав, адже

припинити трудові відносини із працівником Національної поліції неможливо на основі інших, не зазначених у законі аспектах. З іншого боку, кожна підстава звільнення, а також механізм її реалізації мають відповідати загальному трудовому законодавству [3, с. 78]. Таким чином, варто підкреслити те, що незважаючи на наявність у поліцейського особливого правового положення в порівнянні з іншими державними службовцями, питання його звільнення із лав Національної поліції регулюється не виключно спеціальними нормами та спеціальним законодавством, а й тими положеннями, які містяться у загальних законах та нормативно-правових актах.

Єдність щодо застосування норм загального та спеціального законодавства щодо підстав звільнення поліцейських та працівників органів поліції обумовлена й тим, що Закон України «Про Національну поліцію» не має чіткого визначення по відношенню до якої категорії осіб варто застосовувати передбачені статтею 77 підстави для звільнення. З цього приводу висловлювався, М.В. Путій, який зазначав, що аналіз ст. 22 Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII, дозволяє стверджувати, що окрім поліцейських, службу в Національній поліції проходять державні службовці, і тут же працюють працівники поліції. Науковець вказує на три розбіжні статуси осіб, які обіймають посади в Національній поліції України, що обумовлено, розбіжностями статусів відповідних посад. Обіймання посад певною особою пов'язується з набуттям нею спеціальних статусів: поліцейського, державного службовця і працівника. Тільки два перші пов'язані з проходженням служби в Національній поліції України. В той час, коли працівники, перебуваючи в трудових правовідносинах з Національною поліцією України, працюють, а не несуть службу. Щодо специфіки служби, то особливості її характеру передбачає посада поліцейського [4, с. 65]. Саме наявність у системі органів поліції й інших державних службовців та звичайних працівників, які працюють на умовах трудового договору також зумовлюють необхідність всебічного застосування норм як загального так і спеціального законодавства.

Окреслюючи питання єдності підстав звільнення з поліції з іншими державними службовцями зазначимо, що в цілому спільним є те, що звільнення відбувається за власною згодою, за ініціативою органу Національної поліції України та за згодою сторін. Важливим аспектом є й наявність, так званих, «вимушених підстав

для звільнення», які є характерними як для працівників поліції, так і для інших державних службовців. Загалом, досліджуючи питання єдності підстав звільнення з поліції з іншими державними службовцями пропонуємо для більш повного дослідження таких підстав здійснити їх групування на певні види.

До першого виду віднесено підстави, пов'язані з припиненням політико-правового зв'язку особи з Україною. Вважаємо, що єдиними підставами для звільнення з органів поліції та з інших державних органів є втрата права на подальше проходження служби, що пов'язано із наявністю чи відсутністю правового зв'язку громадянина з державою Україною. Тобто, мова йде про звільнення зі служби у випадку втрати чи припинення громадянства України поліцейським чи державним службовцем. Так, Законом України «Про державну службу», а саме пунктом 1 частини 1 статті 84 закріплено, що підставами для припинення державної служби у зв'язку із втратою права на державну службу або його обмеженням є: 1) припинення громадянства України або виїзд на постійне проживання за межі України; 2) встановлення факту наявності у державного службовця громадянства іноземної держави або набуття державним службовцем громадянства іноземної держави під час проходження державної служби [5]. Законом України «Про Національну поліцію» перелік підстав, які ми можемо віднести до вказаної категорії є досить вузьким. Так, пунктом 11, ч. 1 статті 77 до таких підстав віднесено припинення громадянства України або виїзд на постійне проживання за межі України [6]. Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу», а саме пунктом «е» частини 3 статті 26 передбачено, що військовослужбовці, які проходять військову службу за призовом осіб офіцерського складу, звільняються із служби у зв'язку з припиненням громадянства України [7]. Таким чином припинення політико-правового зв'язку між державним службовцем, військовослужбовцями, поліцейськими з державою Україною є однією із перших підстав для припинення службових правовідносин, оскільки громадянство є одним із чинників, який впливає на стан забезпечення національної безпеки України. Крім того, варто погодитися із думкою С.В. Дрьомова, який, окреслюючи значення громадянства для забезпечення національної безпеки України, робить аргументований висновок про те, що інститут громадянства відіграє надзвичайно важливу роль у розв'язанні

проблеми правового зв'язку між особою та державою, що породжує для цих суб'єктів правовідносин взаємні права та обов'язки [8, с. 43]. Ми солідарні із думкою науковця відносно того, що громадянство важливе для забезпечення національної безпеки, в тому числі й для державних службовців, які виконують функції держави, так і для поліцейських та інших представників охоронних структур держави, які забезпечують охорону правопорядку у нашій державі, територіальної цілісності та стабільності суспільного та державного ладу. Припинення громадянства для представників силових структур та державних службовців означає й припинення їх діяльності щодо виконання функцій держави та її захисту у структурі відповідних органів державної влади.

До наступного блоку єдиних підстав звільнення з поліції та з іншими державними службовцями віднесено підстави, що випливають із трудових та службово-трудова правовідносин. Однією із перших є звільнення за невідповідністю посади. Назвемо ключові положення щодо звільнення за вказаною підставою у інших законах та нормативно-правових актах. Пунктом 5 ч. 1 статті 77 Закону України «Про Національну поліцію» передбачено, що поліцейський звільняється зі служби в поліції, а служба в поліції припиняється через службову невідповідність. Проте, вказаним законом не деталізовано в чому саме проявляється така службова невідповідність, а тому це питання в цілому покладається на керівника поліцейського або на інший уповноважений ним орган. Законом України «Про державну службу» дещо деталізується вказана підстава звільнення, а саме статтею 87 передбачено випадки припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення у випадку встановлення невідповідності державного службовця займаній посаді протягом строку випробування, а також отримання державним службовцем негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності [5]. Пунктом 62 Указу Президента України від 07.11.2001 № 1053/2001 «Про проходження військової служби відповідними категоріями військовослужбовців» передбачено, що контракт припиняється (розривається), а особи офіцерського складу, прапорщики (мічмани), які проходять службу за контрактом, звільняються з військової служби за службовою невідповідністю; у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем; у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту

командуванням [9]. Таким чином, звільнення за невідповідністю посади в цілому притаманне для будь-яких державних службовців, що встановлюється за результатами атестування осіб, які проходять службу. Наявність вказаної підстави для поліцейських та інших державних службовців є важливим чинником для формування високопрофесійного корпусу службовців, здатних якісно, професійно, неупереджено виконувати свої посадові обов'язки. А тому і не дивно, що вказана підстава міститься майже у всіх нормативно-правових актах, які регулюють питання проходження служби суб'єктами управління державними справами та виконання функцій держави щодо підтримання законності та правопорядку.

Наступна група підстав – підстави, що пов'язані з об'єктивними причинами: закінчення строку контракту, смерть особи, визнання її безвісно відсутньою чи оголошення померлою, скорочення штатної посади. Статтею 88 Закону України «Про державну службу» передбачено, що підставами для припинення державної служби у зв'язку з обставинами, що склалися незалежно від волі сторін, є набрання законної сили рішенням суду про визнання особи недієздатною або про обмеження дієздатності особи; визнання державного службовця безвісно відсутнім чи оголошення його померлим; смерть державного службовця. Відповідно до статті 51 Закону України «Про прокуратуру» повноваження прокурора припиняються у разі: смерті, визнанням його безвісно відсутнім або оголошенням померлим [10]. Але окремо звернемо увагу та те, що повноваження прокурора у зв'язку зі смертю припиняються, в той час як Законом України «Про Національну поліцію» такої підстави припинення трудових правовідносин взагалі не передбачено.

Єдиними підставами для звільнення з поліції з іншими державними службовцями є закінчення строку контракту та скорочення штатів. Пунктом 62 Указу Президента України «Про проходження військової служби відповідними категоріями військовослужбовців» від 07.11.2001 № 1053/2001 контракт припиняється (розривається), а особи офіцерського складу, прапорщики (мічмани), які проходять службу за контрактом, звільняються з військової служби після закінчення строку контракту [9]. Така ж підстава звільнення передбачена й п. 4 ч. 1 статті 77 Закону України «Про Національну поліцію».

Важливою групою є й підстави, що обумовлені вчиненням активних дій суб'єкта трудових

та службово-трудова правовідносин: вчинення дисциплінарного проступку, злочину чи інших правопорушень. Для реалізації вказаної підстави звільнення на нормативно-правому рівні закріплено ряд важливих актів. Так, по відношенню до поліцейських діє Закон України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» від 15.03.2018 року № 2337-VIII, який визначає сутність службової дисципліни в Національній поліції України [11]. У відповідності до пункту 6 частини 1 статті 77 Закону № 580-VIII поліцейський звільняється зі служби в поліції, а служба в поліції припиняється у зв'язку із реалізацією дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення зі служби, накладеного відповідно до Дисциплінарного статуту. Відповідно до п. 1, 2 ч. 1 ст. 18 Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 року № 580-VIII (далі – Закон №580-VIII) поліцейський зобов'язаний: 1) неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського; 2) професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва [6]. До військовослужбовців застосовується Дисциплінарний статут Збройних сил України, затверджений Законом України від 24 березня 1999 року № 551-XIV [12], яким також передбачено можливість застосування такого дисциплінарного стягнення як звільнення за вчинення дисциплінарного проступку чи злочину. Погодимось із тим, що дисциплінарна відповідальність пов'язана з невиконанням або неналежним виконанням працівником своїх трудових обов'язків, порушенням трудової дисципліни. Як зазначає С.В. Подкопаєв, дисциплінарна відповідальність суддів як вид юридичної відповідальності полягає в покладенні на порушника суддівської дисципліни несприятливих позбавлень морального, матеріального та організаційного характеру і є одним із засобів забезпечення відповідності діяльності й поведінки суддів професійним стандартам [13].

Підставами для звільнення поліцейських та ряду інших державних службовців є їх притягнення до юридичної відповідальності. Як зазначає з цього приводу П.С. Луцок, в діючому трудовому законодавстві, а також у трудовому договорі, колективному договорі, в актах роботодавця (правилах внутрішнього розпорядку, інструкціях тощо) містяться норми, якими забо-

роняється певна поведінка суб'єкта трудових правовідносин й передбачається покладання відповідальності на порушника цих норм» [14, с. 42].

Наступна група підстав – підстави звільнення, що обумовлені порушенням норм антикорупційного законодавства України: порушення норм Закону України «Про запобігання корупції», «Про очищення влади» та нормативно-правових актів, прийнятих на їх виконання. Поліцейські, як і державні службовці, судді, прокурори та інші представники влади та правоохоронних органів мають дотримуватися норм антикорупційного законодавства, не порушувати приписи Закону України «Про запобігання корупції» [15]. Порушення антикорупційного законодавства як підстави звільнення передбачено пунктами 9-10 ч. 1 статті 77 Закону України «Про Національну поліцію», а саме: у зв'язку з прямим підпорядкуванням близькій особі; у зв'язку з наявністю реального чи потенційного конфлікту інтересів, який має постійний характер і не може бути врегульований в інший спосіб; у разі набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, або кримінального правопорушення [6]. Про підстави звільнення щодо порушення норм антикорупційного законодавства зазначено й в пункті 8 ч. 1 статті 84 Закону України «Про державну службу», де чітко зазначено, що підставою для припинення державної служби є застосування заборони, передбаченої Законом України «Про очищення влади» [5]. Крім того, нормами наведеного вище закону також передбачено звільнення у випадку наявності прямого підпорядкування, реального чи потенційного конфлікту інтересів, який не можна врегулювати іншим способом, а також набрання вироку суду у корупційних справах. Статтею 19 Закону України «Про службу безпеки України» передбачено, що на співробітників Служби безпеки України поширюється дія Закону України «Про запобігання корупції». Закріплено, що працівники Служби безпеки України (крім військовослужбовців), яких притягнуто до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, або кримінального правопорушення, звільняються із служби у триденний строк з дня одержання відповідним органом Служби безпеки України копії відповідного судового рішення. Військовослужбовці Служби безпеки України, яких притягнуто до відповідальності за вчинення адміністратив-

ного правопорушення, пов'язаного з корупцією, або кримінального правопорушення, підлягають звільненню із служби. Нормами статті 19² також передбачено норму, відповідно до якої встановлюється обмеження щодо роботи близьких осіб та зазначено, що мають вживатися заходи усунення прямого підпорядкування близьких осіб, переведення в установленому порядку на іншу посаду, що виключає пряме підпорядкування, а у випадку неможливості такого переведення звільнення із займаної посади або служби [16]. Вказана норма закріплена й у ч. 10 статті 14 Закону України «Про державну прикордонну службу України» від 03.04.2003 № 661-IV [17], абз. 5 ч. 8 статті 14 Закону України «Про Державну кримінальну виконавчу службу України» [18], ч. 3 статті 20 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» від 07.06.2001 року № 2493-III [19]. Законом України «Про прокуратуру», а саме пунктами 3 та 4 передбачено звільнення прокурора з посади у випадку набрання законної сили судовим рішенням про притягнення прокурора до адміністративної відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією; неможливості переведення на іншу посаду у зв'язку з прямим підпорядкуванням близькій особі [10].

Як висновок зазначимо, що, аналізуючи ряд нормативно-правових актів щодо звільнення працівників поліції та інших державних службовців можемо констатувати факт наявності значної кількості спільних підстав щодо обставин та причин звільнення з роботи. Але, окреслюючи питання єдиних підстав звільнення з поліції та з іншими державними службовцями, варто наголосити на тому, що вказані підстави передбачені спеціальними нормативно-правовими актами, проте останні сформовані саме на основі загальних норм, не можуть їм суперечити, а тому й застосовуються до широкого кола осіб. Крім того вважаємо, що єдність підстав звільнення з поліції та інших органів державної влади має бути досліджена більш поглиблено, а тому перспективним є подальші наукові пошуки у вказаній сфері із врахуванням окремих правових режимів в питанні звільнення деяких категорій осіб, які мають певні особливості, що обумовлені виконанням покладених на них завдань та функцій.

Список використаних джерел:

1. Коляда Т.А. Сучасні підходи до визначення єдності та диференціації правового регулювання суспільних відносин. Кодифікація трудового законодавства України: стан та пер-

спективи. Х. Вид-тво ун-ту внутр. справ, 2004 С. 305-308.

2. Гаращенко Л.П. Особливості трудового договору з окремими категоріями працівників. *Науковій праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2012. Т. 3. № 24. С. 88-92.
3. Коломоєць В.П. Гарантії реалізації трудових прав поліцейських під час звільнення. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Випуск 6. Том. 3. С. 77-83.
4. Путій М.В. Особливості статусу посади поліцейського Національної поліції України. *Міжнародний науковий журнал «Верховенство права»*. 2018. № 2. С. 64-68.
5. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. *Офіційний вісник України*. 2016. № 3. Стор. 28. Стаття 149.
6. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Офіційний вісник України*. 2015. № 63. Стор. 33. Стаття 2075.
7. Про військовий обов'язок і військову службу: Закон України від 25.03.1992 № 2232-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. Стаття 385.
8. Дрьомов С.В. Інститут громадянства як регулятор впливу на стан забезпечення національної безпеки України: аналіт. доп. / С.В. Дрьомов. К., НІСД. 2017. 52 с.
9. Про проходження військової служби відповідними категоріями військовослужбовців: указ Президента України від 07.11.2001 № 1053/2001 *Офіційний вісник України*. 2001. № 46. Стор. 68. Стаття 2039
10. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 року № 1697-VII. *Офіційний вісник України*. 2014 р., № 87, стор. 9, стаття 2471.
11. Про Дисциплінарний статут Національної поліції України : Закон України від 15.03.2018 № 2337-VIII. *Офіційний вісник України*. 2018. № 54. Стор. 7. Стаття 1882.
12. Дисциплінарний статут Збройних сил України, затверджений Законом України від 24 березня 1999 року № 551-XIV. *Офіційний вісник України*. 1999. № 19. Стор. 1. Стаття 809.
13. Подкопаєв С. В. Про дисциплінарну відповідальність суддів. URL: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=1778>
14. Луцюк П.С. Концептуальні засади юридичної відповідальності в сучасних умовах розвитку трудового законодавства : дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Северодонецьк, 2017. 468 с.
15. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 87. Стор. 156. Стаття 2474.
16. Про службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. Стаття 382.

17. Про Державну прикордонну службу України від 03.04.2003 № 661-IV. *Офіційний вісник України*. 2003. № 17. Стор. 15. Стаття 740.
18. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : Закон України від 23.06.2005 року № 2713-IV. *Офіційний вісник України*. 2005. № 29. Стор. 78. Стаття 1697.
19. Про службу в органах місцевого самоврядування : Закон України від 07.06.2001 року № 2493-III. *Офіційний вісник України*. 2001. № 26. Стор. 6. Стаття 1151.
-

Lehkosherst Yu. S. The uniformity of the grounds for release from the police with other civil servants

The article examines approaches to understanding the concept of “unity in labor law” and concludes that the legal regulation of dismissal from the police service is carried out on the basis of general and special labor legislation, which provides for the termination of labor legal relations, and, consequently, general regulation and determines the aspects unity of grounds for dismissal.

It is emphasized that the process of dismissal of employees and employees must be carried out in compliance with all norms of labor legislation, in compliance with legal requirements, the norms of the Constitution of Ukraine, the Labor Code, the Law of Ukraine “On Civil Service”, general regulatory legal acts in the field labor legislation. But the specificity of service in the police is due to the special tasks that are set before this body by the legislator. Because of this feature, a police officer has a special labor status, so not all common grounds can be used during their dismissal. The author notes that a clear definition of the grounds for dismissing police officers is a weighty guarantee for the realization of their labor rights, because it is impossible to terminate an employment relationship with an employee of the National Police on the basis of other grounds not specified in the law.

The author has systematized the grounds for dismissing employees of the National Police into groups. Among them are the following: persons connected with the termination of political and legal ties with Ukraine; arising from labor and service-labor legal relations; related to objective reasons: the end of the term of the contract, the death of a person, recognition of him as missing or declaring him dead, reduction of a regular position; contract term and staff reduction; due to the commission of active actions of the subject of labor and service-labor relations: commission of a disciplinary offense, crime or other offenses; bringing to legal responsibility; associated with violation of the norms of anti-corruption legislation of Ukraine.

The importance of identifying common grounds for exemption from the police with other civil servants was emphasized, which is due to the lack of a single normative legal act that would enshrine the aspects of dismissal from the police. In the article, the author examines the laws governing the dismissal of both police officers and other civil servants, and on the basis of their analysis, a number of similar grounds for dismissal are systematized, which are similar for both the police and other civil servants.

Key words: *dismissal, police body, civil servant, grounds, law.*